

ת"פ 47586/11/16 - מדינת ישראל נגד רמיל ניסנוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 47586-11-16 מדינת ישראל נ' ניסנוב(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רמיל ניסנוב (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שרה טל

ב"כ הנאשם: עוה"ד מיכאל כרמל ושני דרי

גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 18.10.16 קשרו הנאשמים 1-3 קשר להשיג כלי נשק מאולתרים בקליבר 22 (להלן: "**האקדחים**"). במסגרת הקשר סוכם כי נאשמים 2 ו-3 ימסרו לנאשם 1 37,000 ₪ וכי הנאשם יעביר סכום זה וסכום זה מטעמו, לאחרים שזהותם אינה ידועה, כדי שהאחרים יספקו את האקדחים עבור הנאשמים. עוד סוכם על חלוקת האקדחים בין הנאשמים, כך שהאחרים יספקו עבור הנאשמים **579 אקדחים**. בהתאם לסיכום, עובר ליום 18.10.16 מסרו נאשמים 2 ו-3 לנאשם 1 17,000 ₪ (להלן: "**התשלום הראשון**") כדי שיעבירו לאחרים, וסיכמו עמו כי את 20,000 ₪ הנוספים (להלן: "**יתרת הסכום**") יעבירו לו בהמשך, לאחר שהאקדחים יהיו מוכנים.

בהמשך מסר הנאשם לאחרים את התשלום הראשון וכן 37,000 ₪ מטעמו, והנחה את האחרים לספק עבורו ועבור נאשמים 2-3 את האקדחים. בהמשך, בין התאריכים 25.10.16-7.11.16 **מסרו נאשמים 2-3 את יתרת הסכום לנאשם וקיבלו תמורתו מהנאשם את 579 האקדחים**.

נאשמים 2-3 הסליקו את האקדחים בתא המטען ברכב. ביום 7.11.16 נהג נאשם 2 ברכב כשבתא המטען מאופסנים 579 האקדחים ובעקבותיו נהג נאשם 3 ברכב אחר. הנאשמים 2 ו-3 עצרו את רכביהם, ניגשו לתא המטען, ונאשם 2 הוציא מתא המטען מזוודה המכילה 170 אקדחים, מתוך כלל האקדחים. באותה עת הגיעו

שוטרים למקום, ולאחר מרדף נעצרו הנאשמים 2 ו-3.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם הטיעונים לעונש, וכי המאשימה תטען בעניינו לעונש ראוי של 75 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. כפי שיובהר להלן, בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בו עתרו במשותף לעונשים מוסכמים של 85 חודשים ו-75 חודשים בהתאמה, ועונשם של הנאשמים 2-3 נגזר בהתאם לכך.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם סיים 10 שנות לימוד ונשר ממערכת החינוך. לאחר מכן, עבד עד גיוסו לצה"ל. בשנת 2000 התגייס לצה"ל, אך בהמשך ערק מהצבא, ריצה עונש מאסר בכלא צבאי, ושוחרר בגין אי התאמה. מבחינה תעסוקתית עבד לאורך השנים בעבודות מזדמנות, ללא יציבות תעסוקתית. בשנים האחרונות עבד כקבלן משנה בתחום האלומיניום. הנאשם שיתף כי בשנת 2007 קנה רכב ולא עמד בתשלומים, ונקלע לחובות כספיים. כיום חובותיו עומדים על כ-90,000 ₪. לא פנה להליך פשיטת רכב מחשש שהדבר יפגע בו בעתיד בפתיחת חשבון בנק וקבלת הלוואת משכנתא.

משפחתו נורמטיבית. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים. בנו נמצא במצוקה רגשית נוכח היעדרות הנאשם מחייו. אין לחובתו הרשעות קודמות, וזו לו הסתבכות ראשונה עם החוק. הנאשם הודה באופן פורמלי בעובדות כתב האישום המתוקן, אך הפחית מחומרתן. אמר כי לא מדובר בנשקים של ממש, הפגין עמדות קורבניות, לפיהן נוצל על ידי חברו, שהינו שותפו לביצוע העבירות. הנאשם מסר כי הנאשם 3 הינו חבר ילדות שלו, ואת הנאשם 2 הכיר היכרות שטחית בלבד. לדבריו, הנאשם 3 ידע שהנאשם נקלע לחובות כספיים, ופיתה אותו להרוויח סכום כסף משמעותי, בתמורה לעזרתו. הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירות כנובע מחובותיו הכספיים, ורצונו להרוויח "כסף קל". לדבריו, פעל בהיעדר שיקול דעת ומבלי שהבין את ההשלכות של מעשיו.

שירות המבחן התרשם מקושי בולט של הנאשם להכיר באופן ממשי בחומרת מעשיו, וליטול עליהם אחריות מלאה. במעצרו מתפקד הנאשם כעצור עבודה, שולב בקבוצות וסדנאות, כמו קבוצת שליטה בכעסים ואף למד באגף החינוך. אין לנאשם הפרות משמעת, בדיקות שמסר מעידות על ניקיון מחומרים פסיכו-אקטיביים. התרשמות הצוות הטיפולית היא כי אין לנאשם דפוסים עברייניים, מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, ומביע רצון להשתלב בטיפול לצורך קבלת רוח משני.

בכל הנוגע לחובותיו הכספיים של הנאשם, התרשם שירות המבחן כי רב הנסתר על הגלוי בהתנהלותו של הנאשם, הן בפן הכלכלי והן ביחס לקשרים החברתיים שניהל לאורך חייו. הנאשם אמנם הודה פורמלית בעובדות כתב האישום המתוקן, אך נטה לעמדה קורבנית והשליך את האחריות למעשיו על שותפיו לעבירה, כאשר בחווייתו נוצל על ידם. שירות המבחן התרשם כי התנהלותו של הנאשם מולו ומול גורמי השב"ס מעידה על התנהלות בעלת קווים מניפולטיביים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקפת נסיגה משמעותית ביכולת שלו להציב לעצמו גבולות, מעידה על הפנמת דפוסים עברייניים, וקשרים חברתיים שוליים. מאפייני אישיותו של הנאשם, הקושי שלו ליטול אחריות מלאה על העבירות, והחובות שלו, מגבירים את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית או שיקומית. להערכת שירות המבחן ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, תחבר אותו למחירים בגין מעשיו.

ראיות לעונש

5. 1/ - מסמך מאת קלינאית תקשורת בדבר קשיים הנוגעים לבנו של הנאשם, והקושי שממנו סובל הבן עקב היעדרותו של הנאשם מחייו עקב מעצרו.

6. העידה רעייתו של הנאשם. היא נשואה לנאשם 9 שנים, ולהם שני ילדים. לדבריה, הם משפחה נורמטיבית ושומרת חוק. הנאשם סיפר לה שביצע את המעשים בגלל הבעיות הכלכליות שלהם. תיארה את קשייה לגדל את הילדים לבדה, ואת הקשיים של הבן בשל היעדרותו של הנאשם עקב מעצרו. לדבריה, לאחר מעצרו של הנאשם, בני המשפחה המורחבת סייעו להם לפרוע את החובות.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שרה טל, הנאשם הודה באשמה בתחילת שמיעת הראיות. מדובר בנשיאת נשק מסוג אקדחים מאולתרים. המעשים בוצעו תמורת כסף. עניינו של נאשם 2 הסתיים בהסכמה עונשית של 85 חודשי מאסר בפועל, ועניינו של נאשם 3 הסתיים בהסכמה עונשית של 75 חודשי מאסר בפועל. הערך המוגן הוא הגנה על בטחון הציבור. מידת הפגיעה היא גבוהה נוכח כמות וסוג הנשק. מדובר בכלי נשק שיוצרו במחסן. נשק בצורת גליל ארוך שניתן להכניס לתוכו תרמיל של 0.22 אינץ'. מדובר בכמות מאוד גדולה של כלי נשק. מדובר בנשק שניתן להסליק אותו בקלות, לשאת אותו מבלי שיבחינו בו, ולבצע ירי. על פי הנחיית פרקליט המדינה, בנשיאת נשק אחד מתחם העונש הוא בין שנה וחצי לבין ארבע שנות מאסר. מובן שבהחזקה של מאות אקדחים, לא תהיה מכפלה של העונשים. מדובר באירוע אחד. הנאשם הודה ולקח אחריות וזוהי עבירה ראשונה ומאסר ראשון שלו.

על נאשם 2 נגזר עונש של 85 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע גם בשני אישומים נוספים של מעבדת סמים. נאשם 1 צריך לקבל עונש נמוך יותר, משום שאינו מואשם באישומים השני והשלישי. המניע למעשים הוא כלכלי. לגבי חלקו היחסי, הקשר היה בינו לבין הנאשמים 2 ו-3. שלושתם יחד קשרו קשר להשיג כלי נשק מאולתרים. לנאשם יש חלק מאוד מרכזי. הוא זה שיש לו קשר עם מי שסיפק את האקדחים, להבדיל מנאשמים 2 ו-3. הוא העביר את התשלום לאחרים, והוא זה שמבקש ובסופו של יום מעביר את האקדחים לנאשמים האחרים. אין לחובתו עבר פלילי, אך בתסקיר הנאשם מפחית מחומרת המעשים. הנאשם מציג עמדה קורבנית, ומציג פאסדה חיונית. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל של 75 חודשים או עונש המתקרב לכך, מאסר מותנה וקנס.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל כרמל ושני דרי, הנאשם נותן את הדין לראשונה בחייו. כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא. הנאשם הודה בשלב מוקדם של ההליך. הנאשם מסר את 579 האקדחים לשניים האחרים. חלקם של הנאשמים האחרים משמעותי יותר. הם נשאו והובילו את הנשק. מי שהיה אמור להרוויח את עיקר הרווח הם נאשמים 2 ו-3. חלקו פחות מחלקם של נאשמים 2-3. לנאשמים האחרים יש עבר פלילי. לנאשמים האחרים מיוחסות עבירות סמים חמורות, שאינן מיוחסות לנאשם. מדובר בסמים בשווי מיליוני ₪, כאשר מדובר בשתי דירות אשר שימשו כמעבדות סמים. האזנות הסתר היו על הסמים. לעבירות הסמים נלוו עבירות של גניבת חשמל בהיקף של 300,000 ₪. הענישה אשר הייתה מוטלת בגין עבירות הסמים, צריכה להיות מנוכה מעונשו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם בתיק זה צריך להיות בין שנה לשלוש. נאשמים 2-3 הם אלה שנתפסו עם הנשקים, והתכוונו להפיץ אותם. הנאשם הפיץ את הנשקים רק לשני האחרים. התכנית שלהם חמורה יותר.

מבחינת הנסיבות האישיות, עונש המאסר יפגע קשות בנאשם ובבני משפחתו. הנאשם אב לשני ילדים, ביצע את העבירות בשל מצוקה כלכלית. המשפחה המורחבת התגייסה ופתרה את המצוקה הכלכלית, כך שכיום הסיכון

נמוך יותר. מדובר בכלי נשק מאולתרים. הנאשם חש בושה נוכח מעשיו. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. מדובר באירוע חריג בחייו, בניגוד לנאשמים 2-3. כאשר מדובר על מאסר ראשון של אדם, יש להתחשב בכך. לפיכך, עתרו ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו.

9. הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מסר שהוא שמח על כך שהנשקים נתפסו ושלא נגרם מהם שום נזק. מסר שהוא עצור כבר תקופה ארוכה. הוא מבין את חומרת מעשיו ולוקח אחריות מלאה. התייחס לקשיים של ילדיו. גרם למשפחתו צער רב. הבטיח שלא יחזור על כך.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על בטחון הציבור.
12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה וזאת בפרט בשים לב לכך למספר כלי הנשק שבהם מדובר - **579 אקדחים מאולתרים**. מבחינת סוג הנשק, אמנם מדובר באקדחים מאולתרים דמוי עט בעלי קוטר של 0.22 אינץ' בלבד, שהינו נמוך ביחס לאקדחים תקינים אחרים, אולם אקדחים אלה בשל צורתם וקוטנם, ניתן להסתירם עד לשימוש בהם. כפי שקבע בית המשפט העליון בע"פ 3804/10 **נעאמנה נ' מדינת ישראל** (26.12.10) "אקדחים דמויי עט גם מקלים על הסוואתם בידי אלה המבקשים להערים ולהקשות על האכיפה".
13. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13):

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק... וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **מדובר במעשים שקדם להם תכנון**. הנאשמים תחילה קשרו קשר להשיג את כלי הנאשם. לאחר מכן, סוכם כי הנאשמים 2-3 יעבירו סכום כסף (₪ 37,000) לנאשם והוא יעביר את הכסף וסכום זה מטעמו, לאחרים, כדי שהאחרים יספקו את האקדחים עבור הנאשמים. מדובר בתוכנית אשר בוצעה במספר שלבים, עד שלבסוף הנאשם קיבל לידי מאחרים את 579 האקדחים, והעביר אותם לנאשמים 2-3.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה דומה בעיקרו לחלקם של הנאשמים האחרים בנוגע לעבירת הנשק**. מחד גיסא, קיים חלק דומיננטי יותר של הנאשם לעומת הנאשמים 2-3 בכך

שהוא זה שעמד בקשר עם אלה שסיפקו את הנשקים, הוא קיבל לידיו את הנשקים, ומסר אותם לנאשמים 2-3. מאידך גיסא, הנאשמים 2-3 הם אלה שקיבלו את הנשקים לידיהם, וביכולתם היה להמשיך ולהפיץ את הנשקים לאחרים. במסגרת הקשר הסיכום היה שהנאשמים 2-3 ישלמו סך של 37,000 ₪, והנאשם ישלם סכום זהה מטעמו, כלומר החלק היחסי שהנאשם היה אמור לשלם עבור הנשק היה זהה לחלק היחסי של שני הנאשמים האחרים יחד.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** בנשיאה של מספר כה רב של כלי נשק - 579

אקדחים, טמון פוטנציאל נזק רב מאוד. אקדחים אלה, אילו היו מופצים לגורמים בלתי מורשים, פליליים או עוינים, היו עלולים לשמש לקטילת חיי אדם רבים. כפי שקבע בית המשפט העליון בעניין ע"פ 5935/03 **עבאדי נ' מדינת ישראל** (4.4.04) בעניינו של אדם שהזמין 150 אקדחים דמוי עט, כי "מן הנסיבות מתחייב שכלי הנשק הללו נועדו להפצה. הדעת נותנת כי מי שנזקקו או יכלו להיזקק לרכישת נשק מן הסוג הזה הם עבריינים, וזאת במטרה לעשות באקדחים הללו שימוש עברייני". דברים אלה נכונים מקל וחומר למקרה דנן.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הנאשם ביצע את העבירה על רקע

חובותיו הכספיים ולמען בצע כסף.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי אין בנמצא מקרים רבים דומים שבהם הורשעו

נאשמים בנשיאה של כמות כה גדולה של אקדחים דמוי עט. עם זאת, במקרים דומים, הגם שאינם זהים, ובכמויות קטנות יותר של כלי נשק, הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 4703/16 **נאזל נ' מדינת ישראל** (28.2.17) הקל בית המשפט העליון בעונשו של

נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ועבירות תעבורה. הנאשם הסיע ברכב 10 אקדחים מסוג קולט 0.45 ועשר מחסניות תואמות. בית המשפט המחוזי בת"פ 36091-07-17 מדינת ישראל נ' נאזל (2.5.16) קבע **מתחם שבין 4.5 ל-7 שנות מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, לצד הפעלת תנאי (סה"כ 5 שנים ו-4 חודשים). בית המשפט העליון הפחית בעונשו של המערער על ידי שינוי בצבירת המאסר על תנאי, לעונש של **חמש שנים וחודש**.

ב. בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (28.11.11) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של

נאשם אשר הורשע במספר עבירות של נשיאת נשק ותחמושת והחזקת נשק ותחמושת. הנאשם רכש והחזיק אקדח מסוג FN, שלוש מחסניות תואמות, רובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב", אקדח דמוי עט, 9 קופסאות כדורים, ומטען חבלה מאולתר. הנאשם עשה שימוש בנשק לשם ירי בחתונה. הנאשם הודה, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **24 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 5935/03 **עבאדי נ' מדינת ישראל** (4.4.04) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע

בשידול לייצור נשק וסחר בנשק. הנאשם ואדם נוסף פנו לאחר והציעו לו לייצר בעבורם 150 אקדחים דמוי עטים. האקדחים יוצרו ונמכרו לנאשם ולאדם הנוסף. בית המשפט התחשב בעברו הנקי ובהודאתו. הנאשם נדון ל- **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 3804/10 **נעאמנה נ' מדינת ישראל** (26.12.10) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע

בעבירות של סחר בנשק והחזקת נשק. הורשע הנאשם במכירה של אקדח דמוי עט, וכן במכירה

לסוכני משטרה של אקדח דמוי עט נוסף וכדורים, ובהמשך סיכם הנאשם עם סוכן משטרה למכור לו אקדחים בצורת עט נוספים ושני רימונים. הנאשם נתפס במהלך המכירה כאשר ברשותו חמישה אקדחים דמוי עט ורימון. הנאשם צעיר, הודה, ללא עבר פלילי. נדון ל- 3 שנות מאסר בפועל.

ה. בת"פ (מח' ב"ש) 53772-07-17 **מדינת ישראל נ' מלכה** (23.11.17) הורשע הנאשם בהסדר טיעון בהחזקת אקדח 9 מ"מ, אקדח אור, אקדח 4.5 מ"מ, מחסניות, כדורי נשק, אקדח חצי אוטומטי, אקדח עט מאולתר בקליבר 22, אקדח זיקוקין, כוונות אופטיות ועוד. במסגרת הסדר טיעון "סגור" נדון הנאשם ל- **33 חודשי מאסר בפועל**.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 55 חודשי מאסר בפועל ועד 85 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' בחוק). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהטלת עונש מאסר לתקופה ממושכת תפגע קשות בנאשם ובמשפחתו, לרבות בבנו הקטין (נ/1). כמו כן, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, אם כי שירות המבחן התרשם שהנאשם אמנם הודה במעשים, אך מפחית מחומרתם, והפגין עמדות קורבניות, לפיהן נוצל על ידי חברו, שותפו לביצוע העבירות. הנאשם, יליד 1982, נעדר כל עבר פלילי קודם וזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת לאור התרשמות שירות המבחן כי התנהלותו של הנאשם בעבירות הנוכחיות משקפת נסיגה משמעותית ביכולת שלו להציב לעצמו גבולות, מעידה על הפנמת דפוסים עבריינים וקשרים חברתיים שוליים.

אחידות בענישה

20. שיקול מרכזי בגזירת הדין במקרה דנן הינו של אחידות בענישה, כאשר יש לבחון את העונש הראוי לנאשם, בהשוואה לעונשי המאסר אשר נגזרו על נאשמים 2-3 בהתחשב בחלקם היחסי במעשים, באישומים הנוספים בהם הורשעו, ובנסיבותיהם האישיות.

21. מכיוון שהנאשמים 2-3 הורשעו אף באישומים נוספים, הנוגעים לגידול סמים, ונגזר עליהם עונש כולל אחד הן בגין עבירות הנשק והן בגין עבירות הסמים, נראה כי יש לבצע ניכוי של תוספת העונש שהוטלה עליהם בגין עבירות הסמים, כדי לבחון את העונש אשר לכאורה היה מוטל עליהם, אילו היו מורשעים בעבירות הנשק בלבד. זאת תוך הנחה שהעונש הכולל שנגזר על הנאשמים 2-3 אינו מהווה חיבור אריתמטי של העונשים שהיו מוטלים עליהם אילו כל אישום היה נדון בנפרד, אלא קיימת חפיפה כלשהי בין העונשים.

בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים 2-3 הורשעו באישומים השני והשלישי בכך שהקימו שתי מעבדות לגידול קנאבוס בשיטת הידרו. במעבדה האחת נתפס סם מסוג קנאבוס במשקל כולל של 18.4 ק"ג, ובוצעה גניבת חשמל בסך של 142,000 ₪. במעבדה השנייה נתפס סם מסוג קנאבוס במשקל של 37.5 ק"ג, ובוצעה גניבת חשמל בסך של 166,000 ₪.

22. לענין מדיניות הענישה המקובלת בתיקי מעבדות סמים מסוג זה ראו רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13) שם במעבדה של 10 ק"ג, נאשם בעל עבר נקי שהודה, נדון לשנת מאסר; ברע"פ 6869/17 **פילברג נ' מדינת ישראל** (11.9.17) הנאשם הורשע בגידול 19 ק"ג, נקבע מתחם שבין 12 ל- 36 חודשים, ובית המשפט סטה מהמתחם משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל; בע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.9.14) הנאשם הורשע בגידול סם במשקל 33 ק"ג, ולאור שיקולי שיקום, הוקל בעונשו לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל; בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 34383-10-16 **מדינת ישראל נ' קדר** (12.2.17) הנאשם הורשע בגידול של 25 ק"ג קנאבוס, ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.
23. לחובת הנאשם 2 עבר פלילי קל אשר כולל הרשעה אחת משנת 2010 בתיק של החזקת סכין שבגינה נדון למאסר על תנאי וקנס, והליך נוסף שהסתיים ללא הרשעה בשנת 2010 בעבירה של תקיפה סתם, שבגינה הוטל על הנאשם צו של"צ. העבר הפלילי התיישן אך לא נמחק.
24. לחובת הנאשם 3 עבר פלילי שהתיישן. רישומו הפלילי כולל הרשעה משנת 2002 בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בגינה נדון ל- 22 חודשי מאסר בפועל, ושלושה הליכים בבית משפט לנוער שמתוכם שניים הסתיימו ללא הרשעה ואחד בהרשעה ומאסר מותנה, בין השנים 1997-1999, בעבירות סמים, שוד, סחיטה בכוח ואלימות.
25. לאור האמור לעיל, עונשו של הנאשם צריך להיות קל במידת מה מעונשם של הנאשמים 2-3, לאור העובדה שלא הואשם וממילא לא הורשע באישומים השני והשלישי, הנוגעים לגידול הסמים, ולאור עברו הפלילי הנקי.
26. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלקו הנמוך יחסית של המתחם, לצד עונש צופה פני עתיד, וקנס כספי משמעותי. אף בענין עונש הקנס, יש להתחשב בכך שעל הנאשמים 2-3 הוטל קנס אשר מתייחס אף לעבירות גידול הסמים וגניבת החשמל, ומכאן שאף עונש הקנס, כמו המאסר, יהיה קל מהקנס שנגזר על הנאשמים 2-3.

סוף דבר

27. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **62 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 9.11.16.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.18.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.